

Jurisprudentie

Gevoegde zaken C-404/12 P en C-405/12 P

Raad van de Europese Unie

en

Europese Commissie
tegen
Stichting Natuur en Milieu
en
Pesticide Action Network Europe

„Hogere voorziening — Verordening (EG) nr. 149/2008 — Verordening strekkende tot vaststelling van de maximumresidugehalten voor pesticiden — Verzoek tot interne herziening van deze verordening, ingediend krachtens verordening (EG) nr. 1367/2006 — Besluit van de Commissie waarbij de verzoeken niet-ontvankelijk zijn verklaard — Maatregel van individuele strekking — Verdrag van Aarhus — Geldigheid van verordening (EG) nr. 1367/2006 gelet op dat Verdrag”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Grote kamer) van 13 januari 2015

1. *Hogere voorziening — Middelen — Vorderingen die ertoe strekken dat rechtsoverwegingen worden vervangen — Niet-ontvankelijkheid*

(Reglement voor de procesvoering van het Hof, art. 169, lid 1, en 178, lid 1)

2. *Internationale overeenkomsten — Overeenkomsten van de Unie — Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (Verdrag van Aarhus) — Gevolgen — Voorrang boven handelingen van afgeleid Unierecht — Toetsing van de wettigheid van een handeling van afgeleid Unierecht aan de bepalingen van dat Verdrag — Voorwaarden — Bepalingen die niet onvoorwaardelijk en niet voldoende nauwkeurig zijn — Daarvan uitgesloten*

[Art. 300, lid 7, EG (thans art. 216, lid 2, VWEU); Verdrag van Aarhus, art. 9, lid 3; verordening nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad, art. 10, lid 1]

1. Zie de tekst van de beslissing.

(cf. punten 30-32)

2. Krachtens artikel 300, lid 7, EG (thans artikel 216, lid 2, VWEU) zijn de door de Unie gesloten internationale overeenkomsten verbindend voor de instellingen van de Unie, en hebben deze overeenkomsten bijgevolg voorrang boven de handelingen die deze instellingen uitvaardigen. De bepalingen van een internationale overeenkomst waarbij de Unie partij is, kunnen evenwel slechts worden ingeroepen ter ondersteuning van een beroep tot nietigverklaring van een handeling van

afgeleid Unierecht of van een exceptie van onwettigheid van een dergelijke handeling, op voorwaarde, enerzijds, dat de aard en de opzet van die overeenkomst hier niet aan in de weg staan, en, anderzijds, dat die bepalingen inhoudelijk gezien onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig zijn.

Artikel 9, lid 3, van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, bevat geen enkele onvoorwaardelijke en voldoende nauwkeurig omschreven verplichting die de rechtspositie van particulieren rechtstreeks kan regelen, en voldoet derhalve niet aan deze voorwaarden. Hieruit volgt dat deze bepaling voor de Unierechter niet kan worden ingeroepen ter beoordeling van de wettigheid van artikel 10, lid 1, van verordening nr. 1367/2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus op de communautaire instellingen en organen.

Weliswaar heeft het Hof eveneens geoordeeld dat het, wanneer de Unie uitvoering heeft willen geven aan een bijzondere verplichting die is aangegaan binnen de context van de overeenkomsten die zijn gesloten in het kader van de Wereldhandelsorganisatie of indien de betrokken Uniehandeling uitdrukkelijk verwijst naar specifieke bepalingen van deze overeenkomsten, verplicht is de betrokken handeling en de voor de toepassing daarvan uitgevaardigde handelingen te toetsen aan de regels van die overeenkomsten, doch deze twee uitzonderingen worden enkel gerechtvaardigd door de bijzonderheden van de overeenkomsten die hebben geleid tot de toepassing ervan en zijn, wanneer die bijzonderheden zich niet voordoen, niet relevant voor de beantwoording van de vraag of artikel 9, lid 3, van het Verdrag van Aarhus voor de Unierechter kan worden ingeroepen ter beoordeling van de wettigheid van artikel 10, lid 1, van verordening nr. 1367/2006.

(cf. punten 44, 46-50, 60)